

De Schaterheksen

Makoenders, toneel en theater

© Wouter van Schie
2001

Rollen

Heks Puntneus
Heks Scheefneus
Heks Kromneus
Boswachter
Hendrik-Jan
Liesje
Boer
Boerin
Rechercheur
Pratende boom
Houthakker Klaas

Niets uit deze uitgave mag zonder toestemming van de auteur/uitgever worden vermenigvuldigd. Opvoeringen waarvoor deze tekst wordt gebruikt dienen - in verband met verschuldigde uitvoeringsrechten - vooraf te worden gemeld aan Makoenders/Wouter van Schie, bij voorkeur via e-mail.

Voor meer informatie, e-mailadres en overige contactgegevens van Makoenders, zie www.makoenders.nl.

(Toneel is plek in het bos, met één grote dikke boom, en twee boomstammen van omgehakte bomen; er klinken geluiden van (zang-) vogels; er ligt een oude schoen op een van de twee boomstronken; er ligt een brandstapel.)

EERSTE BEDRIJF

HOUTHAKKER: *(op van rechts; heeft grote bijl bij zich, en fluit een deuntje)* Zo, vandaag ga ik maar eens even wat hout hakken in het bos hier. *(ziet grote boom)* Zoho, dat is effe een dikke vette, en wat een takke... Die mooie boom, die gaan ik es effe fijn omhakke... *(loopt beetje om boom heen; intussen komt boswachter op van links, zonder dat houthakker hem ziet)*

BOSWACHTER: *(staat achter houthakker, die van hem opschrikt)* Wat heb je daar achter je rug!?

HOUTHAKKER: Dát? O, dat is een nagelbijl.

BOSWACHTER: Een nagelbijl?

HOUTHAKKER: Jaja, daar kan ik eh... de nagels van me tene mee afknippen...

BOSWACHTER: Maar, Klaas, daarvoor gebruik je toch een klein schaar...?

HOUTHAKKER: Klopt. Doe ik ook wel eens, maar die heb ik niet bij me...

BOSWACHTER: Alle donders! Wat denk je wel? Dat ik gek ben?

HOUTHAKKER: *(tegen publiek)* Dat dénk ik niet, ik weet het zeker...

BOSWACHTER: Wat zei je daar?

HOUTHAKKER: Eh..., dat u niet gek bent, dat eh... weet ik zeker...

BOSWACHTER: Luister goed. Je weet toch dat houthakken verboden is..., daarvoor moet je eerst toestemming krijgen van de koning. Mag ik even je officiële vergunning zien?

HOUTHAKKER: Offe-verwát?

BOSWACHTER: Of-fi-cië-le ver-gun-ning! Een vel papier waarop staat dat je mag houthakken!

HOUTHAKKER: O, maar dan heb ik eerst een vraag aan u.

BOSWACHTER: Wat wil je weten?

HOUTHAKKER: Hebbu effe een stukkie papier en een pen of potlood?

BOSWACHTER: Wat wil je daarmee?

HOUTHAKKER: Ik moet effe wat notere...

BOSWACHTER: *(haalt papier en potlood uit zak en geeft dit)* Alstublieft! *(houthakker schrijft iets op papiertje en geeft dit aan boswachter)*

BOSWACHTER: *(leest hardop voor)* 'Ik mag hier houthakke'.

HOUTHAKKER: Kijk, daar hebbu om gevraagd toch, u ziet, ik heb toestemming. Als u effe opzij gaat, dan ken ik die boom plat gaan neerlegge met me hakbijl...

BOSWACHTER: Hoe durf je! Wat een brutaliteit! Dit is toch geen officiële toestemming!

HOUTHAKKER: *(quasi onschuldig)* Niet, nee?

BOSWACHTER: Nee, natuurlijk niet, bijlebal! Daarvoor moet je eerst naar het paleis van de koning, daar krijg je een brief waarin staat dat je hier mag houthakken.

HOUTHAKKER: O, nou, als ú nou effe die brief voor mij ophaalt... *(tegen publiek)* ...ken ik ondertussen mooi effe dit stevige houtbrokkie een koppie kleiner make...

BOSWACHTER: Nu is het genoeg! Ga weg uit het bos! Je moet hier vandaan!

HOUTHAKKER: *(zwaait gevaarlijk met bijl richting boswachter, maar dat is een schijnbeweging, hij gaat nu weg, rechts podium af; mompelt nog wat:)* Je mag ook niks meer tegenwoordig, overal mot je ofciefjele ver...eh vernogwat voor krijge...

BOSWACHTER: *(tegen publiek)* Het is me toch wat met dat volk hier! Je moet werkelijk óveral op letten. Jaja, ik werk voor de koning. Ik bewaak het bos...

RECHERCHEUR: *(op van links)* ...En ik werk óók voor de koning... Hallo boswachter!... Weet u, ik heb gehoord dat de Schaterheksen in het bos zijn gezien...

BOSWACHTER: *(schrikt)* Wat zegt u, meneer de rechercheur...?! De... de... de... schaterheksen? Help...! Heksen...! *(wil links weggrennen)*

RECHERCHEUR: Zeg, boswachter doe niet zo vet gestresst, joh. Kijk! *(laat vangnet zien)* Ik heb een vangnet bij me om de heksen te pakken. Kijk maar kinderen... *(laat het net aan de kinderen zien, maar daarbij raakt hij er zelf in verstrikt. Boswachter is inmiddels links van toneel af)*. Help! Help!

BOSWACHTER: *(voorzichtig weer terug)* Wat is dit nou? Hebben die heksen dat gedaan? Of heb je jezelf te pakken genomen? Als jij zó de schaterheksen moet vangen, nou, dan zullen ze zéker in de lach schieten...! *(Boswachter helpt Rechercheur uit zijn benarde positie. Nu zijn plotseling geluiden vanachter te horen: geschater)* Hé, wat hoor ik? Lachende heksen! Wegwezen! *(boswachter snel links af)*

RECHERCHEUR: *(fluisterend naar publiek)* Heksen...? Weten jullie, kinderen, de koning is een beetje bang voor de heksen, maar ja, hij hoopt wel dat zij misschien de prins, de zoon van de koning en de koningin, weer terug kunnen toveren. Want jaren geleden is hun kleine prins weggelopen toen hij op een dag in de grote tuin van het paleis aan het spelen was. Weggekrópen eigenlijk... Hij was nog klein, kon nog niet eens lopen... Overal hebben ze gezocht. Jarenlang...! Het hele leger zelfs is het kind gaan zoeken. Maar niemand heeft hem kunnen vinden... Tja... Volgens mij bestaan heksen trouwens helemaal niet... Heus niet...! En... *(stoer)* ...ik ben ook helemaal niet bang voor ze... *(geluid van schateren neemt toe, rechercheur wordt bang)* Ooooooh! Ik geloof dat ik de Schaterheksen hoor, ik ga me toch maar gauw achter deze boom verstoppen... *(kruipt achter boom)*

(Drie heksen komen van rechts op één 'bromsteel'- bezemsteel, - je hoort motorgeluid - op, gillend, lachend en al. Ze hebben grote neuzen: de ene een puntneus, een andere een kromme neus en de derde een scheve neus).

PUNTNEUS: Zag je die boswachter weggrennen? Hihihih! *(drie heksen schateren)*

SCHEEFNEUS: Hij leek wel een raket op benen, Hoehoehoehoe!

KROMNEUS: Wát een schijterd! Hahahaha!

SCHEEFNEUS: *(ernstig kijkend)* Wij maken iedereen bang...

KROMNEUS: ...voor de lol... Hahahaha! *(flink lachend)*

PUNTNEUS: ...maar we zijn juist helemaal niet eng...! We zijn maar hele gewone heksen, en geen gemene heksen. Maar ja, alle mensen denken dat we heel eng zijn...

SCHEEFNEUS: ...ómdat we heksen zijn... *(begint te lachen)*

Hoehoehoehoehoehoe, ooooo, m'n neus... *(pakt tafellaken uit zak en 'snuif' neus.)* Hè, gelukkig heb ik mijn supersnotlap bij me... O, o, o, wat hebben wij Schaterheksen toch een lol!

KROMNEUS: Maar, kinderen... Eigenlijk zijn wij dus geen heksen... Nee! Wij zijn gewone mensen... Wij zijn drie zussen, en: we zijn zelfs echte prinsessen. Ja, dat

geloven jullie natuurlijk niet, maar het is echt waar...

PUNTNEUS: Wij komen uit een land hier ver vandaan. Lang geleden waren wij vétknappe prinsessen... maar ja, toen kwam er op een dag een boze heks en die heeft ons zo maar betoverd tot heksen met grote neuzen. Dat vinden we eerlijk gezegd niet leuk. Maar wat kunnen we er nou aan doen? Hatchie! *(pakt aan elkaar gebonden zakdoeken uit zak; één zakdoek valt ongemerkt op de grond)* Ja, ik ben een beetje verkouden, maar gelukkig heb ik aan een paar

zakdoekjes gedacht...

SCHEEFNEUS: Toen we nog niet betoverd waren, vonden alle mensen ons lief en leuk, maar nu is iedereen een beetje bang voor ons... ..Maar jullie zijn toch niet bang, hè, kinderen. Want dat hoeft echt niet... Wij doen niks...

Hoehoehoehoe...

(Rechercheur staat alles vanachter de boom gade te slaan)

PUNTNEUS: Scheefneus...? Kromneus?

SCHEEFNEUS en KROMNEUS: Ja, Puntneus?

PUNTNEUS: Hebben jullie ook zin om...

SCHEEFNEUS en KROMNEUS: ...om wát...?

PUNTNEUS: Nou, om even een paar mensen te betoveren... *(naar publiek)*

Zullen we jullie allemaal even omtoveren in een... ..kaboutertje...? Of in een snoepje? Of liever in een voetbal?

SCHEEFNEUS: We kunnen jullie ook laten lachen, dat je niet meer kan ophouden... Zullen we dat doen? O, maar kunnen jullie eigenlijk wel lachen...? Nou, laat eens horen dan... O, nee, we gaan jullie toch maar niet aan het lachen maken, dat wordt te moeilijk voor de juffen en de meesters. Oooo, maar...

(samenzweerderig) zullen we anders de juffen en meesters betoveren... tot een...

...potje pindakaas... of een kleurpotlood?

KROMNEUS: Neenee, laten we dat maar niet doen... We kunnen beter lekkere heksensoep van ze gaan koken... Ach nee, laat maar. We kunnen beter een manier vinden om niet langer meer betoverd te zijn...

PUNTNEUS: Ja, maar dat weet je toch...

KROMNEUS: Wat weet ik toch...?

SCHEEFNEUS: Hoe wij weer gewoon kunnen worden?

KROMNEUS: O, dat... Ja, dat weet ik...

PUNTNEUS: Nou dan, eerst moeten wij gekust worden door een échte prins, dán worden wij weer prinsessen...!

KROMNEUS: Ja, ik weet het wel...

PUNTNEUS: Wat kijk je verdrietig...? Laten we weer hard gaan lachen...

KROMNEUS: Nee, daar heb ik niet zo'n zin in...

SCHEEFNEUS: Maar wij zijn de schaterheksen! Wij moeten juist lachen!

KROMNEUS: Maar ik ben een beetje verdrietig...

SCHEEFNEUS: Waarom dan...?

KROMNEUS: Omdat ik denk dat wij nooooooooit meer gewoon worden.

PUNTNEUS: O, maar ik blijf er op hopen!

SCHEEFNEUS: En ik ook!

KROMNEUS: Ja heus? Nou, dan blijf ik er ook op rekenen dat we ooit een echte prins tegenkomen...!

PUNTNEUS: Goed zo, Kromneus! Hihihhi!

SCHEEFNEUS: Hoehoehoehoe!

KROMNEUS: Hahahahaha!

(heksen vrolijk rechts af op bromsteel, Puntneus verliest sjaaltje)

RECHERCHEUR: *(komt uit schuilplaats vandaan)* Dit móet ik de koning vertellen, dat ik de heksen heb gevonden, dat ze écht bestaan. Want ik heb ze gezien en ik heb ze gehoord. En ik kan de koning meteen vertellen dat ze helemaal niet eng zijn...! *(af links)*

HOUTHAKKER: *(rechts op, gaat half met rug naar boom staan, draait zich zwaaiend met bijl om, wil uithalen, maar dan is de boom*

weggelopen/weggeschoven (er zit iemand in die boom, in een tak zit een arm).

Krijg nou wat! (hij loopt opnieuw naar de boom toe, zwaait nu van de andere kant af weer met de bijl, maar de boom loopt weer terug, boom zwaait met tak naar het publiek zonder dat houthakker het ziet.

HOUTHAKKER: (*geschrokken*) Ik ben niet bang voor heksen, want die bestaan volgens mij niet... Maar ik ben wel bang voor bomen die lopen, want die bestaan zéker niet...! (*wil links af, maar voor hij af is gegaan, komt boswachter links op*)

BOSWACHTER: Zeg, wat krijgen we nou! Ben je d'r nou al weer? Ik heb toch gezegd dat je die boom niet mag omhakken!

HOUTHAKKER: (*aarzelt even*) Eh..., die boom...!

BOSWACHTER: Ja, wat is er met die boom?

HOUTHAKKER: Die boom, die...

BOSWACHTER: Die boom ga jij dus níet omhakken.

HOUTHAKKER: Die boom, die leeft...!

BOSWACHTER: Juist. En als je hem omhakt, gaat-ie dood. Mee jij! (*wil houthakker grijpen, maar die rent plotseling rechts weg, boswachter erachteraan, even later komt houthakker weer van rechts op, vlucht naar links van toneel af, boswachter erachteraan, even later houthakker van links op, boswachter volgt, enz. enkele keren herhalen. Ze lopen steeds langzamer... Bij laatste keer: houthakker is al weer van links van toneel af, voordat boswachter van rechts opkomt, boswachter kijkt vertwijfeld naar boom. De boom strekt nu een tak uit als richtingaanwijzer naar links, boswachter knikt als dank en gaat erachteraan van toneel af. Boswachter enkele tellen later weer op toneel, kijkt vol ontzag en ongeloof naar de boom en schudt dan met het hoofd, zo van "Dat kan toch niet..." en hij gaat weer links af...)*)

HENDRIK-JAN (*op van links, samen met Liesje*): Zo, Liesjelijf, wat een prachtig bos is dit toch, niet?

LIESJE: Ja, nou! Het is hier schitterend, en wat een mooie boom...

HENDRIK-JAN: Zullen we hier even stoppen met wandelen...

LIESJE: En dan...?

HENDRIK-JAN: Nou ja, gewoon, we gaan even zitten... (*gaan zitten op de boomstammen*) ...Weet je..., eigenlijk hè... vind ik jou wel... eh... de liefste zus van de hele wereld...

LIESJE: Ik jou ook!

HENDRIK-JAN: Liefste zus?

LIESJE: Eh, nee, ik bedoel broer...

HENDRIK-JAN: Nou, ik vind jou zo lief, dat ik wel met je wil... eh...trouwen.

LIESJE: Doe niet zo mal! Ik ben je zus! Dat kan toch niet!

HENDRIK-JAN: Nee, tuurlijk niet! Dat snap ik ook wel! Ik speel ook maar toneel... Maar ik vind je wel heel lief!

LIESJE: Ik jou ook!

(*Ze worden nu allebei afgeleid door iets wat ze achter de ander zien liggen, nl. het sjaaltje en de zakdoek*)

LIESJE en HENDRIK-JAN (*tegelijk*): Kijk nou toch eens wat ik vind! (*zij vindt sjaaltje van heks, hij vindt zakdoek*)

LIESJE: Van wie zou dit zijn?

HENDRIK-JAN: Geen idee... Een zakdoek...

LIESJE: ...en een sjaaltje. 't Kan van iedereen zijn

HENDRIK-JAN: Vreemd hoor...

(*op de achtergrond wordt zachtjes het geluid van de lachende heksen hoorbaar*)

BOOM: 't Is druk vandaag in het bos...

LIESJE: Hoorde je dat?

HENDRIK-JAN: Ja, jij zei: 't Is druk vandaag in het bos.

LIESJE: Nee, dat zei ik niet. En dat bedoel ik ook niet...

HENDRIK-JAN: Dat zei je wel, ik heb het zelf gehoord.

LIESJE: Nee, dat was ik niet.

HENDRIK-JAN: Nee, ik...

LIESJE: Ja, dat moet wel...

HENDRIK-JAN: Nou, maar ik zei niks.
LIESJE: En ik ook niet. *(Ze kijken elkaar verbaasd aan.)*
HENDRIK-JAN: Als jij niks zei...
LIESJE: ...en jij ook niet...
HENDRIK-JAN en LIESJE: Wie dan wel?
BOOM: Ik.
HENDRIK-JAN en LIESJE *(schrikken)*: Wááát?! Een boom, die kan praten...? Het lijkt hier wel een toverbos...
BOOM: Dat is het ook. Dit is een toverbos. Ik ben een toverboom en er zijn ook drie heksen die hier nu wonen, de schaterheksen...
HENDRIK-JAN: Ja hoor...
BOOM: Inderdaad.
LIESJE: Echt waar?
BOOM: Zo waar als ik een echte boom ben. *(Hendrik-Jan en Liesje kijken elkaar veelbetekenend/vragend aan.)*
BOOM: Ze zullen zo wel hier komen.
HENDRIK-JAN en LIESJE: Wie?
BOOM: De schaterheksen.
HENDRIK-JAN en LIESJE: Nee toch?
BOOM: Ja, maar je hoeft niet bang te zijn hoor. Ze kunnen natuurlijk wel toveren, maar och...Het zijn gewoon drie malle vrouwen...
HENDRIK-JAN: Liesje, zullen we dan toch maar meteen weggaan nu...?
LIESJE: Waarom? Ik wil die schaterheksen wel eens ontmoeten. Misschien kunnen we nog lachen...
BOOM: Verstop je nou maar achter mij, dan kun je het zelf zien...
(ze verstoppen zich)

(heksen komen schaterend op van rechts, op hun bromsteel, Scheefneus heeft een grote pan met wat water erin bij zich)
PUNTNEUS: Zo, wij gaan eens even een lekker soepie koken!
KROMNEUS: Hmmm, ik heb nu al trek...
SCHEEFNEUS: Hier is de pan. *(legt hem op de brandstapel; doet 'vuur' aan; dit kan gewoon een lampje of waxinelichtje zijn)*
KROMNEUS: Wat zullen we er allemaal in doen deze keer?
SCHEEFNEUS: In ieder geval takken en bladeren, en... *(ziet schoen liggen)*
...hé, da's ook lekker, die ouwe schoen daar..!
KROMNEUS: *(pakt zakdoek uit zak, snuit er in en stopt deze daarna in de pan)*
Zo, dat zal ook wel lekker smaken...
PUNTNEUS: Nu nog een beetje toiletpapier, mayonaise, appelmoes..., *(tovert dit alles onder kleding vandaan)* ja, en dan hebben we heerlijke heksensoep, Hihihih!
KROMNEUS: Ik heb zo'n trek...! Hahahaha!
SCHEEFNEUS: Maar, lieve zusters..., vergeten wij niet iets...?
KROMNEUS en PUNTNEUS: Wat dan?
SCHEEFNEUS: Peper, zout en maggie!
KROMNEUS: En die kunnen wij niet zo maar toveren...
PUNTNEUS: Nee, dat moeten we in de winkel kopen...
SCHEEFNEUS: Nou ja, kopen...? We kunnen natuurlijk wel die meneer of mevrouw van de winkel betoveren...en dan... O, eh, kinderen, willen jullie op onze heksensoep letten? Niet stiekem van gaan eten hoor! Dan kunnen jullie straks als we terugkomen van de winkel misschien ook wel een hapje krijgen...
KROMNEUS: ...als wij wat overhouden...
(Heksen rechts af op bromsteel)

(Hendrik-Jan en Liesje komen tevoorschijn)

HENDRIK-JAN: O lieve Liesje, gelukkig zijn die heksen weg... Ze zagen er niet echt angstaanjagend uit, maar je weet maar nooit.

LIESJE: Ik heb ook zo mijn twijfels, en die gekke soep...

HENDRIK-JAN: Laten we hier nou maar weggaan, straks komen ze vast weer terug.

LIESJE: *(ruikt aan de soep)* Gatver... Het lijkt wel kattenpis...!

HENDRIK-JAN: Kom, we gaan deze kant op!

(links af; boer en boerin even later op van rechts)

BOER: Hendrik-Jan! Liesje! Waar zijn jullie?

BOERIN: Liesje! Hendrik-Jan! Joehoe! Waar zijn jullie?!

BOER: O, waar zijn ze nou?

BOERIN: *(tegen publiek)* Ze zullen toch niet verdwaald zijn? Ze gingen alleen maar even wandelen in het bos... O, en we houden zo van ze...

(boerin gaat op boomstam zitten; houthakker rent plotseling hijgend dwars over toneel, boswachter hijgend erachteraan, beiden tussen boer en boerin door, en beiden meteen weer af; boer en boerin kijken verbaasd)

Eerst hadden we onze dochter, Liesje, gekregen, en toen

een half jaar later vonden we zo maar ineens Hendrik-Jan. Je zult het niet

geloven, maar die zagen we op een dag op de grond kruipen, moederziel alleen was hij.

BOER: *(gaat ook zitten op boomstam)* Ja, het was een beetje in de buurt van het paleis van de koning... Vreemd hoor, zo'n jochie, huilend en kruipend in z'n uppie over de grond...

BOERIN: Daarom hebben we hem meegenomen naar ons huis. Niemand heeft ooit naar hem gevraagd. En wij hebben nooit iets aan iemand verteld, ook niet aan Hendrik-Jan zelf.

BOER: We hebben hem Hendrik-Jan genoemd, en we hebben hem opgevoed alsof hij ons eigen kind is.

BOERIN: We zijn zo gek op onze kinderen, maar waar zijn ze nou...? *(begint beetje te huilen)*

BOER: Niet huilen, vrouw, we zullen ze zo wel vinden... *(boer begint langzaam maar zeker flink te blèren, waarna boerin ophoudt met huilen en boer troost)*

BOOM: Hatchie!

BOER: Gezondheid!

BOERIN: *(haalt schouders op)*: Ik ben al gezond, waarom zei je dat?

BOER: Omdat jij moest niezen.

BOERIN: Maar ik nieste niet.

BOER: Nee, ík...

BOERIN: O, maar waarom zeg je dan 'Gezondheid!' tegen mij...?

BOER: Nou, omdat jij nieste.

BOERIN: Maar ik nieste écht niet...

BOER: O.

BOOM: Hatchie!

(boer en boerin kijken elkaar aan, en kijken dan naar de boom)

BOER en BOERIN: Gezondheid!

(besef dringt door dat de boom niest, verbazing bij boer en boerin)

BOERIN: Die... die... boom kan praten...

BOER: Nou, eh, dat weet ik nog niet... Maar hij kan wel niezen!

BOERIN: *(ziet nu pan met soep)* Hé, kijk nou! Een pan, wat zou daar in zitten?

BOER: Ik kan wel iets stevigs gebruiken...

BOERIN: *(ruikt)* Hmm... Tja..., erg veel knoflook, of nee, het lijkt wel een soort groentensoep...

BOER: *(ruikt ook)* ...Maar dan wel met hele vreemde kruiden erin...

HOUTHAKKER: *(komt hijgend aangerend van links)* Opzij! Opzij! Beste mensen, mag ik er effe bij, want dit houtstapeltje *(wijst op boom)* is voor mij! Ik moet opschieten, want die bossedinges komt er zo weer aan. Opzij!

BOER: Ho, Klaas! Zeg, heb jij misschien onze kinderen gezien?

HOUTHAKKER: Jullie kinderen, Hendrik-Jan en Liesje? Ja, die heb ik wel gezien.

BOER en BOERIN: Waar?

HOUTHAKKER: Bij jullie thuis...

BOER en BOERIN: Waaat?

HOUTHAKKER: Ja, ze zaten gewoon thuis te computere...

BOER en BOERIN: Wanneer was dat?

HOUTHAKKER: Gisteren...

BOER: Ja, wat hebben we dáár nou aan...

HOUTHAKKER: Nou ja, jullie vroeger het toch...

BOERIN: Ja., maar we zijn ze vandaag kwijt. Nu. Hier in dit bos.

HOUTHAKKER: Maar as ze nou hier in het bos zijn, dan be je ze toch niet kwijt...?

BOER: Ach, laat ook maar...

HOUTHAKKER: Hé, hebben jullie gezellig soep gekookt hier in het bos?

BOERIN: Nee, die soep die stond er al.

HOUTHAKKER: Wat?! Da's maf!

BOER: *(half tegen boerin)* Hij ruikt een beetje vreemd.

HOUTHAKKER: Wie? Ik?

BOER: Nee, die soep.

HOUTHAKKER: *(ruikt)* Ja, dat is gek..., het lijkt wel een beetje op rotte eieren..., vreemd hoor...

BOERIN: Zullen we die soep...

BOER: ...maar eens even proeven?

HOUTHAKKER: Ik heb eigenlijk geen tijd, maar ik heb wél trek. Ik doe mee!

BOERIN: Kijk, er zijn ook precies drie lepels!

(Ze pakken alledrie een lepel en maken aanstalten te gaan proeven. Nu komen de heksen op van rechts.)

PUNTNEUS: Jocus cocus potverdrie! Wat gebeurt hier?

SCHEEFNEUS: Hoerahoereksera! Ménsen!

KROMNEUS: Héérlijk, we mogen weer lekker gaan toveren!!!

SCHEEFNEUS: Deze soep is onze heksensoep, die is niet geschikt voor mensen!

KROMNEUS: Jullie moeten er vanaf blijven!

PUNTNEUS: *(neemt lepel over van boerin, Scheefneus en Kromneus pakken de lepels af van boer en houthakker; Puntneus roert in soep)* Hmmm, wat ruikt ze weer zaaaálig!

(boer, boerin en houthakker proberen nu weg te vluchten, maar worden tegengehouden.)

KROMNEUS en SCHEEFNEUS: Hoho! Niet zo snel! Hier blijven!

PUNTNEUS: Wij willen jullie iets vragen, voordat we jullie... eh... betov... U, meneer *(tegen boer)* Bent u een prins?

BOER: Ik? Hoezo? Welnee, hoe kom je d'r bij!

SCHEEFNEUS: *(aan Houthakker)* En u?

HOUTHAKKER: Huh? Een prins? Ik? Nou, dat kan best...

HEKSEN: O ja?

HOUTHAKKER: Mijn moeder zei vroeger toen ik klein was wel eens tegen mij: Zo, kleine prins van me... Of bedoelen jullie dat niet?

HEKSEN: Nee!

PUNTNEUS: Andere vraag dan: Hebben jullie de laatste tijd toevallig nog een

prins gezien?

BOER, BOERIN EN HOUTHAKKER: Een prins? Maar hoezo?

KROMNEUS: (*enthousiast*) Ja, heus, is het waar? Prins Maarhoezo...? Waar is-ie?

BOERIN: Huh? Nee, nee. Wij hebben nog nooit een prins gezien.

BOER: ...Wij zijn maar eenvoudige mensen...

HOUTHAKKER: ...En ik ben maar gewoon een simpele plankenbakker...

PUNTNEUS: Jammer, jammer... En nu gaan wij jullie...

SCHEEFNEUS en KROMNEUS: ...betoveren!

HEKSEN: Hahahaha! Hihihihihhi! Hoehoehoehoe!

(Boer, boerin en houthakker als aan de grond genageld)

BOER: Ik geloof er niks van. Heksen bestaan niet!

PUNTNEUS: Dat zul je dan nog wel eens beleven!

BOERIN: Laat ons gaan!

HOUTHAKKER: Ik hak jullie koppe d'r af!

HEKSEN: Hihihihhi! Hahahahahaha! Hoehoehoehoehoehoe!

SCHEEFNEUS: (*haalt toverstaf tevoorschijn*) Hocus...

PUNTNEUS: ...pocus...

SCHEEFNEUS: ...banaan...

PUNTNEUS: ...Laat deze mensen...

KROMNEUS: ,,lâchen gaan!

(Heksen knippen tegelijk met vingers, en dan beginnen boer, boerin en houthakker meteen met lachen. Heksen knippen weer met vinger, en dan stoppen boer, boerin en houthakker met lachen, heksen knippen weer met vinger, en dan beginnen boer, boerin en houthakker weer te lachen. Heksen lachen mee, en gaan soep eten. Doek valt)

Einde eerste deel. Het gehele stuk is vrijblijvend opvraagbaar bij Makoenders, zie www.makoenders.nl.